

HURÁÁÁÁ! KONEČNĚ SVĚTLO NA KONCI TUNELU! OBRANA PŘED NAŠÍ ZLOČINECKOU VLÁDOU EXISTUJE, ... ŘÍKÁ ÚSTAVNÍ SOUD

- CZ24 News | 3. února 2021

ČESKO: Lidi zlatí boubelatí, dnes máme radost. Konečně, konečně, konečně úspěch. Není všechno sice křišťálově čisté a svět není ani náhodou jen samý slunce a duha a život pořád rozdává dost tvrdý rány, jak o tom mluvil [Rocky Balboa](#), ale přece se začalo něco dobrého dít.

[Ústavní stížnost, o které se rozhodovalo, zde.](#)

Hospodské rozhodnutí Ústavního soudu

Do dnešního dne se zdálo, že jsme proti vládě bezmocní. Ústavní soud odmítal stížnosti jednu za druhou. Ale dnes, konečně, 2. 2. 2021 jsme uspěli. Na vítězství si sáhla ústavní stížnost za jednu brněnskou restauraci, se kterou jsem strávila mnoho dlouhých hodin. Říkám vám – my máme světlo na konci tunelu! Jen nesmíme povolit, nesmíme se vzdát, nesmíme skončit, nesmíme uhnout a podvolit se. Víte, ono je to jasné od začátku, že zlo nevyhraje, nikdy se mu to nepodařilo, jen to holt může nějakou dobu trvat a nebude to snadný. Aspoň si budeme svobody více vážit.

Co se v rozhodnutí píše? Pokusím se to ve zkratce vysvětlit.

Ústavní soud dospěl k závěru, že **stížnost směřující proti jinému zásahu a proti usnesením vlády o vyhlášení nouzového stavu a jeho prodloužení spojená s návrhem na zrušení napadených krizových opatření a § 5 a 6 krizového zákona nesplňuje předpoklady k věcnému projednání**. Ústavní soud setrval na svém závěru, že „napadená usnesení o vyhlášení či prodloužení nouzového stavu tedy nelze s ohledem na jejich obsah považovat za rozhodnutí, která by byla svým obsahem způsobilá osobně, aktuálně a bezprostředně zasáhnout do ústavních práv stěžovatelek. Stěžovatelky proto nejsou aktivně legitimovány k podání návrhu na jejich zrušení či vyslovení jejich protiústavnosti.“

Ústavní soud dále řekl: „Stěžovatelky svou stížností dále brojí proti jinému zásahu spočívajícímu ve výše specifikovaném omezení podnikatelské činnosti v důsledku krizových opatření. Podle § 75 odst. 1 zákona o Ústavním soudu je ústavní stížnost nepřipustná, jestliže stěžovatel nevyčerpal všechny procesní prostředky, které mu zákon k ochraně jeho práva poskytuje. Toto ustanovení vyjadřuje princip subsidiarity ústavní stížnosti a odráží úlohu Ústavního soudu při ochraně základních práv a svobod. Ustanovení čl. 4 Ústavy totiž svěřuje poskytování této ochrany soudní moci jako celku. Obecně proto platí, že teprve v případech, kdy se jednotlivec nedomůže ochrany svých základních práv před obecnými soudy, je namístě zásah Ústavního soudu jako soudního orgánu ochrany ústavnosti (čl. 83 Ústavy).“

Jak se tedy měla restaurace bránit? **„Procesním prostředkem k ochraně práv, který byl stěžovatelkám k dispozici, je žaloba podle § 82 a násl. soudního řádu správního, kterou se lze ve správním soudnictví domáhat ochrany před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásahová žaloba“)**. Správní soudy totiž ve své aktuální judikatuře připustily, že za určitých mimořádných okolností je možné se zásahovou žalobou bránit před konkrétními důsledky, které vyvolává krizové opatření s povahou právního předpisu. Dle judikatury správních soudů se zásahovou žalobou nelze bránit proti vydání krizového opatření, které má povahu právního předpisu. Vydání tohoto opatření, respektive toto opatření jako takové totiž pojmově nemůže představovat nezákonný zásah... Aby se pojmově mohlo jednat o zásah ve smyslu § 82 soudního řádu správního, musí být přímo zasažena práva daného žalobce. Žalobce musí přesně specifikovat, jak bylo zasaženo přímo do jeho práv, kým a kdy“ (citovaný rozsudek, bod 29). Podle městského soudu však „[v]e zcela výjimečných případech může přímý zásah do práv vyplývat z důsledků právního předpisu“ (tamtéž).

Přitom si městský soud byl vědom toho, že každý právní předpis v obecné rovině aspiruje na vyvolání určitých právních důsledků. Nelze připustit, aby cestou zásahových žalob, formálně brojících proti těmto důsledkům, byla fakticky otevřena cesta k přezkumu právních předpisů. Podle městského soudu je proto nezbytné prokázat „bližší vztah mezi žalobcem a [příslušným] právním předpisem, respektive důsledky, které vyvolává“ (citovaný rozsudek, bod 33). Při zkoumání, zda je takový bližší vztah dán, městský soud podpůrně vycházel z judikatury Evropského soudu pro lidská práva. Užší vztah podle ní může být dán v případě, že je aplikace určité právní úpravy vůči danému jednotlivci velmi pravděpodobná, že jednotlivec je příslušníkem úzce definované skupiny, na které pravidlo dopadá, a že přímo na základě právní úpravy musí upravit své chování, aby se nevystavil velmi nepříznivým důsledkům v podobě trestního stíhání nebo správního trestání (viz podrobněji citovaný rozsudek, body 34– 39). K formulaci obecného pravidla, kdy lze přistoupit k věcnému posouzení zásahové žaloby směřující proti konkrétnímu důsledku právních předpisů, však městský soud nepřistoupil, neboť tuto otázku budou muset správní soudy řešit případ od případu (citovaný rozsudek, bod 40).

Správní soudy tedy za určitých mimořádných okolností v aktuální judikatuře umožnily bránit se proti konkrétním důsledkům krizových opatření v právní sféře jednotlivce

prostřednictvím zásahové žaloby. Proti takovým důsledkům brojí rovněž stěžovatelky, které uvádějí, že kvůli krizovým opatřením musely pod hrozbou sankcí omezit podnikatelskou činnost ve dvou provozovnách (restauracích). **Bylo by úkolem správních soudů se vypořádat s tím, zda lze přistoupit k věcnému posouzení zásahové žaloby, a případně i s otázkou, zda jsou podmínky pro věcný přezkum naplněny u obou stěžovatelek. Stejně tak je na správních soudech, a zejména pak na Nejvyšším správním soudu, aby vyložily, zda a případně za jakých podmínek se lze bránit zásahovou žalobou proti konkrétním důsledkům krizového opatření.** V rámci řízení o zásahové žalobě pak správní soudy v intencích čl. 95 Ústavy jako předběžnou otázkou posoudí zákonnost či ústavnost aplikovaného krizového opatření a případně podle povahy tohoto právního předpisu zvolí příslušný postup.,

Naštvané disenty 3 soudců

Na celém odmítavém usnesení jsou zábavná tzv. odlišná stanoviska tří soudců, největších tvrdáků, kteří by nejraději stále odpírali občanům přístup ke spravedlnosti. Jsou to Fiala, Sládeček a Suchánek (sorry, akademické tituly mi vždycky přišly k smíchu a používat je v této souvislosti fakt nebudu).

Tito soudci se nestyděli napsat následující: „Ústavní stížností napadená usnesení vlády o přijetí krizových opatření, vyhlášená dle § 8 krizového zákona ve Sbírce zákonů, představují obecnou regulaci vztahující se na celé území České republiky a na druhově vymezený okruh adresátů (subjektů). Ústavní soud již v mnoha svých rozhodnutích dovodil, že v takovém případě jde svou povahou o právní předpisy sui generis (např. usnesení ze dne 5. 5. 2020 sp. zn. Pl. ÚS 10/20, bod 19; ze dne 16. 6. 2020 sp. zn. Pl. ÚS 20/20, bod 13; ze dne 24. 11. 2020 sp. zn. Pl. ÚS 105/20, bod 6; ze dne 8. 12. 2020 sp. zn. Pl. ÚS 102/20, bod 10; ze dne 15.12. 2020 sp. zn. Pl. ÚS 111/20, bod 3; ze dne 26. 1. 2021 sp. zn. Pl. ÚS 113/20, bod 7]. **Proto také Ústavní soud ústavní stížnosti, v nichž stěžovatelé napadali krizová opatření a domáhali se jejich zrušení (popř. prohlášení jejich neústavnosti), až dosud odmítal pro zjevnou neoprávněnost návrhatele dle § 43 odst. 1 písm. c) zákona o Ústavním soudu (naposledy viz usnesení z dnešního dne sp. zn. Pl. ÚS 113/20, bod 8) .**

Od výše uvedeného přístupu se Ústavní soud v nynějším rozhodnutí (prvně) odklonil a ústavní stížnost v části směřující proti usnesením vlády o přijetí krizových opatření podle krizového zákona odmítl pro nepřipustnost podle § 43 odst. 1 písm. e) zákona o Ústavním soudu s tvrzením, že jde o tzv. „jiný zásah“, proti němuž se stěžovatelky mohly účinně bránit ve správním soudnictví zásahovou žalobou podle § 82 a násl. soudního řádu správního. S takovým odůvodněním se však nemůžeme ztotožnit... Je však zřejmé, že usnesení vlády o přijetí krizových opatření, resp. právní předpis obecně, nemůže sám (ani právní „následky“ z něj plynoucí) představovat nezákonný zásah podle § 82 a násl. soudního řádu správního, ani podle § 72 odst. 1 písm. a) zákona o Ústavním soudu. Takovým nezákonným zásahem nebo rozhodnutím by mohl být až konkrétní individuální akt aplikace práva (např. zásah policie vedoucí k uzavření restaurace nebo rozhodnutí o uložení správního trestu za porušení povinnosti vyplývající z krizového opatření).“

Ble, dál už to nemůžu snad ani citovat. Dočtěte si to sami.

[Anonymizované rozhodnutí Ústavního soudu zde.](#)

[O rozhodnutí Městského soudu v Praze, jehož závěry Ústavní soud fakticky převzal, jsme psali zde.](#)

Lidi, nejde o to, kolik ran inkasujeme, ale o to, kolik ran uneseme, kolik ran dokážeme přijmout a nezastaví nás. Jenom tak se vítězí!

P. S. Kdyby mi náhodou chtěl volat či psát nějaký novinář, vůbec se neobtěžujte. Nejste pro mne žádní partneři k diskusi. Nejednám s lidmi, kterých si nevážím.

Zdroj: <https://stavbeznouze.cz/>